Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Udrag fra W. H. F. A. Læssøe

Citation: Ploug, Carl: ”Samlede Digte”, i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 274. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-idm140187296463840/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Trindt om er Gny og Raab og Suk og Segnen,
Forvirret trænges sammen Hær mod Hær;
Men rolig sig hans Blik paa Slaget fæste,
Hans Tanke styrer Sejrsgudindens Heste.

Det er hans sidste Dag. Hans Sol gaar ned
Med den, hvis Nedgang Nederlaget dølger;
Thi op og ned sig Folkets Mening bølger,
Der kommer andre Mænd og andre Med,
Og hjemlig Avind sejrende forfølger
Snart ham, for hvem i Græsset Fjenden bed,
Og han, som havde viist, han kunde byde,
Faar Lov til som en Gunst at turde lyde.

Han lyder; men hans Ære bliver hævnet
Den Dag, da Kolding ser de Danskes Flugt;
Og Fredericias Laurbær uden Frugt
Hans Sejerskrands har uforkrænket levnet:
Da kommer, skæbnesvangert, Istedstævnet,
Og nu tør den Forsmaade vorde brugt.
Den danske Hær er bid i Natten draget,
Hans Lod det er, før Dag at aabne Slaget.

Det er hans sidste Nat. Fremad han jager
I Dæmrelyset som en Tordensky;
Men Fjenden ty'r til Grydeskovens Ly
Og trygt hans raske Flok paa Kornet iager;

Da standser den og vakler og forsager;
Da vil han føre den til Storm paany;
Men mod hans Bryst et sikkert Skud der knalder,
Og „hils min Moder!“ hvisker han og falder.

Hans Moder — det er Danmark. Hun har sukket,
Dengang hans Afskedssuk til hende lød;
Thi bedre Blod har hendes Jord ej drukket
End det, som fra hans varme Hjerte flød.
Med ham et lyst og herligt Haab er slukket
Om det, som fødes vil af Nornens Skød.
Derfor hans Grav skal hende hellig være!
En Fremtid hviler der af Sejr og Ære.